Základy programovania Cvičenie 6

Úvod do ukazovateľov

Cvičiaci: Ing. Magdaléna Ondrušková, (iondruskova)

Operátor referencie

- Všetky dáta programu sú uložené na nejakej adrese v operačnej pamäti počítača
- Adresu premennej získame pomocou operátoru referencie

Operátor dereferencie

- Adresy ukladáme do premenných dátového typu ukazovateľ (pointer).
- Hodnotu z adresy získame operátorom dereferencie *

```
int x = 10;
int *p; // Deklaracia ukazovatela na int
p = &x; // Inicializacia ukazovatela adresou premennej x

printf("Hodnota x je: %d\n", x); // Vypis hodnoty x

// Vypis hodnoty, na ktoru ukazuje p
printf("Hodnota na ktoru ukazuje p je: %d\n", *p);
```

Syntax ukazovateľov

Deklarácia ukazovateľov

 Ukazovatele sú špeciálne premenné, ktoré slúžia na uloženie adresy namiesto hodnoty.

Základný spôsob deklarácie ukazovateľov:

```
int* p;
```

Iné spôsoby deklarácie ukazovateľov:

```
int *p1;
int * p2;
```

Príklad: Čo som deklarovala tu?

```
int* p1, p2;
```

Práca s ukazovateľmi

Priradenie adresy ukazovateľu

```
int* pc, c;
c = 5;
pc = &c;
```

Získanie hodnoty kam ukazuje ukazovateľ

```
1 int* pc, c;
2 c = 5;
3 pc = &c;
4 printf("%d", *pc); // Vypise: 5
```

Pozor! Ukazovateľ je iba pc, NIE *pc. Toto je nesprávne: *pc = &c!

Zmena hodnoty, kam ukazuje ukazovateľ

Zmena hodnoty premennej, na ktorú ukazuje ukazovateľ

```
1 int* pc, c;
2 c = 5;
3 pc = &c;
4 c = 1;
5 printf("%d", c);  // Vystup: 1
6 printf("%d", *pc);  // Vystup: 1
```

Zmena hodnoty pomocou ukazovateľa

```
1 int* pc, c;
2 c = 5;
3 pc = &c;
4 *pc = 1;
5 printf("%d", *pc); // Vystup: 1
6 printf("%d", c); // Vystup: 1
```

Príklad - práca s ukazovateľmi


```
1 #include <stdio.h>
2 int main()
3
     int* pc, c;
4
5
6
     c = 22:
     printf("Address of c: %p\n", &c);
     printf("Value of c: %d\n\n", c); // 22
8
9
     pc = &c;
     printf("Address of pointer pc: %p\n", pc);
     printf("Content of pointer pc: %d\n\n", *pc); // 22
     c = 11;
14
     printf("Address of pointer pc: %p\n", pc);
15
     printf("Content of pointer pc: %d\n\n", *pc); // 11
16
     *pc = 2;
18
19
     printf("Address of c: %p\n", &c);
     printf("Value of c: %d\n\n", c); // 2
20
21
     return 0:
22
```


Priradenie hodnoty premennej c do ukazovateľa pc

- c je obyčajná celočíselná premenná. Ukladá hodnotu typu int.
- pc je ukazovateľ, ktorý má ukladať pamäťovú adresu číselnú hodnotu reprezentujúcu miesto v pamäti
- Chyba nastáva, pretože priraďujeme hodnotu typu int do premennej, ktorá očakáva **pamäťovú adresu**.
- V C nie je priamo možné priradiť obyčajnú celočíselnú hodnotu do ukazovateľa, pretože ukazovateľ potrebuje byť inicializovaný platnou adresou (napr. pomocou operátora &).

```
1 int c, *pc;
pc = c; // Chyba
```

Nesprávny typ priradenia

- *pc obsahuje hodnotu, na ktorú ukazovateľ ukazuje. Očakáva hodnotu typu int
- &c pamäťová adresa premennej c, teda hodnota typu ukazovateľ na int - adresa v pamäti
- Pokúšame sa priradiť pamäťovú adresu do hodnoty typu int.
- *pc očakáva obyčajnú celočíselnú hodnotu, nie adresu.

```
1 int c, *pc;
2 *pc = &c; // Chyba
```

Oprava najčastejších chýb

Priradenie adresy

- pc ukazovateľ, ktorý očakáva pamäťovú adresu premennej c
- &c Operátor & vracia pamäťovú adresu premennej c
- Ukazovateľ pc teraz ukazuje na pamäťovú adresu premennej c. Pamäťová adresa je kompatibilná s typom ukazovateľa pc, preto je príkaz správny.
- Po vykonaní tohoto príkazu ukazovateľ pc obsahuje adresu premennej c, a teda ho môžeme dereferencovať, aby sme pracovali s hodnotou premennej c.

```
int c, *pc;
// obe premenne &c a pc su adresa
pc = &c;
```

Oprava najčastejších chýb

Priradenie hodnoty

- *pc dereferencovaný ukazovateľ, teda hodnota, na ktorú ukazovateľ ukazuje. Keďže pc ukazuje na premennú c, tak
 *pc je odkaz na hodnotu premennej c
- c obyčajná číselná premenná typu int.
- Hodnota premennej c sa priradí na miesto, na ktoré ukazuje ukazovateľ pc.

```
int c, *pc;
// obe premenne &c a pc su hodnoty
*pc = c;
```

Práca s ukazovateľmi


```
1 #include <stdio.h>
2 int main() {
3    int c = 5;
4    int *p = &c;
5
6    printf("%d", *p); // 5
7    return 0;
8 }
```

Otázka: Vie niekto, prečo sme nedostali chybu pri príkaze

```
int *p = &c;?
```

Špeciálne hodnoty ukazovateľov

NULL ukazovatele

- Pri vytvorení ukazovateľa, ukazovateľ môže ukazovať na náhodné miesto v pamäti
- Ošetríme to priradením špeciálnej hodnoty NULL
- Na signalizáciu, že ukazovateľ ešte nebol inicializovaný/neexistuje platný cieľ, na ktorý by ukazovateľ ukazoval

```
int *p = NULL;
if (p == NULL) {
   printf("Ukazovatel je neplatny.\n");
4 }
```


Ukazovatele na ukazovatele

- Ukazovateľ môže ukazovať aj na iné ukazovatele.
- Využitie pri zložitejších dátových štruktúrach alebo dynamických poliach.
- V tomto príklade pp je ukazovateľ, ktorý ukazuje na ukazovateľ p, ktorý ukazuje na premennú x. Pomocou **pp sa dostaneme až k hodnote x.

```
int x = 100;
int *p = &x; // Ukazovatel na x
int **pp = &p; // Ukazovatel na ukazovatel p

printf("Hodnota x cez pp: %d\n", **pp);
```

Predávanie parametrov hodnotou

Predávanie parametrov hodnotou (Pass by value)

- Funkcia pracuje s kópiou premennej, nie s originálnou premennou
- Zmeny v rámci funkcie nemajú vplyv na pôvodnú premennú
- Bezpečnejšie pre jednoduché typy.
- Môže byť neefektívne pre veľké dátové štruktúry kopírovali by sa všetky údaje

Predávanie parametrov hodnotou

Príklad:

```
void zvysOJedno(int x) {
    x++; // Zmen me k piu premennej
    printf("Hodnota x vo funkcii: %d\n", x); // Toto uk e
    zmenen hodnotu len vo funkcii

}
int main() {
    int a = 5;
    zvysOJedno(a); // Tu sa odovzda kopia hodnoty premennej a
    printf("Hodnota a v main: %d\n", a); // Hodnota a ostane
    nezmenena
    return 0;
}
```

Výstup:

```
1 Hodnota x vo funkcii: 6
2 Hodnota a v main: 5
```

Predávanie parametrov odkazom

Predávanie parametrov odkazom (Pass by reference)

- Funkcia pracuje s originálnou premennou cez jej adresu
- Zmeny v rámci funkcie sa prejavia aj mimo nej
- Efektívne pre veľké dátové štruktúry (napr. polia), pretože nepracujeme s kópiami, ale priamo s pamäťou.

Predávanie parametrov odkazom

Príklad:

```
#include <stdio.h>
 void zvysOJedno(int *x) {
      (*x)++; // Dereferencujeme ukazovate a zmen me hodnotu na
       adrese
  int main() {
      int a = 5;
8
      zvysOJedno(&a); // Odovzd me adresu premennej a
9
      printf("Hodnota a po zavolan funkcie: %d\n", a); //
      Hodnota a sa zmen
     return 0;
12
```

Výstup:

```
1 Hodnota a po zavolan funkcie: 6
```


Príklad

- Vytvorte pole čísel typu int a načítajte do neho hodnoty zo vstupu
- Napíšte funkciu najdiNajvacsie, ktorá vráti ukazovateľ na najväčší prvok v poli
- Napíšte funkciu najdiNajmensie, ktorá vráti ukazovateľ na najmenší prvok v poli
- Napíšte funkciu vymenCisla, ktorá vymení najväčšie a najmenšie číslo
- Vypíšte pole po výmene čísiel.
- Neriešte špeciálne prípady (prázdne pole, pole rovnakých čisiel...)

Do premennej velkost ulozte pocet prvkov pola.

```
1 #include <stdio.h>
2 int* najdiNajvacsie(int *arr, int velkost);
3 int* najdiNajmensie(int *arr, int velkost);
4 void vymenCisla(int *a, int *b);
 int main() {
      int velkost = 5:
      int pole[velkost];
8
      // Nacitanie prvkov pola od uzivatela
Q
      printf("Zadajte %d cisel:\n", velkost);
      for (int i = 0; i < velkost; i++) {</pre>
          scanf("%d", &pole[i]);
      // Najdenie ukazovatelov na najvacsi a najmensi prvok
      int *najvacsie = najdiNajvacsie(pole, velkost);
15
      int *najmensie = najdiNajmensie(pole, velkost);
      // Vymenim najvacsie a najmensie cislo
      vymenCisla(najvacsie, najmensie);
18
      // Vypis pola po vymene
19
      return 0:
20
```

Predávanie polí

Je možné predávať aj hodnotou, ale toto je neefektívne a prakticky sa nepoužíva. Namiesto toho:

- Polia sú vždy predávané odkazom
- Ak zmeníme hodnotu jeho prvkov vo volanej funkcii, zmena sa vždy prejaví

```
void naMalePismena(char text[]) {
      int i = 0; // Inicializujeme index
      while (text[i] != '\0') { // Pokia nie je koniec retazca
          text[i] = tolower(text[i]);
Δ
          i++:
6
  int main() {
      char text[13] = "Hello WORLD!"
Q
      printf("Povodny retezec: %s", text);
      // Transformacia retazca na male pismena
      naMalePismena(text);
      // Vypis upraveneho retazca
      printf("Upraveny retezec: %s", text);
      return 0:
18
```

Viacrozmerné polia

- Polia môžu mať viac rozmerov (dimenzií)
- Sú to vlastne polia polí
- Vytvárame pomocou viacero hranatých zátvoriek

Príklad deklarovania dvojrozmerného pola:

```
int matica[3][3];
```

K prvkom pola pristupujeme pomocou viacero indexov a hranatými zátvorkami.

Pole môžeme inicializovať pomocou vnorených zložených zátvoriek:

```
int matica[3][3] = {{1,2,3}, {4,5,6}, {7,8,9}}; // Deklarujeme
    maticu 3x3

for (int i = 0; i < 3; i++) { // pre kazdy riadok
    for (int j = 0; j < 3; j++) { // pre kazdy stlpec
        printf("%d", &matica[i][j]); // vypise jeden prvok pola
}

6 }</pre>
```


Príklad

- Vytvorte program, ktorý načíta maticu 3x3 (dvojrozmerné pole)
- Napíšte funkciu, ktorá nájde najväčší prvok v matici a nahradí ním všetky prvky hlavnej diagonály
- Vypíšte výslednú maticu

Šablóna


```
#include <stdio.h>
2 // Funkcia na najdenie najvacsieho prvku v matici
3 int najdiNajvacsie(int n, int matica[n][n]);
4 // Funkcia na vymenu hlavnej diagonaly za najvacsi prvok
5 void nahradDiagonalu(int n, int matica[n][n], int najvacsie);
6 // Funkcia na vypis matice
7 void vypisMaticu(int n, int matica[n][n]);
8
 int main() {
      int matica[3][3]; // Deklarujeme maticu 3x3, aj s prvkami
      // Najdenie najvacsieho prvku v matici
      int najvacsie = najdiNajvacsie(matica, 3);
      // Nahradenie hlavnej diagonaly najvacsim prykom
15
      nahradDiagonalu (matica, 3, najvacsie);
16
      // Vypis upravenej matice
18
      printf("Upravena matica:\n");
19
      vvpisMaticu(matica, 3);
20
21
      return 0;
22
23
```


Predávanie štruktúry hodnotou

Funkcia dostáva kópiu celej štruktúry

```
1 #include <stdio.h>
2 struct Bod {
      float x, y;
4 };
5 void posunBod(struct Bod b, float dx, float dy) {
      b.x += dx; // Zmenime hodnotu x v kopii
6
      b.y += dy; // Zmenime hodnotu y v kopii
8
      printf("Bod po posunuti (vo fci): (%.2f, %.2f) \setminus n", b.x, b.y)
9
  int main() {
      struct Bod b = {2.0, 3.0}; // Vytvorenie bodu
      printf("Povodny bod: (%.2f, %.2f)\n", b.x, b.y);
      // Posunieme bod
      posunBod(b, 1.0, -1.0); // Posuneme bod o (1, -1)
14
      // Vypiseme bod po pokuse o posun
      printf("Bod po pokuse o posunutie: (%.2f, %.2f)\n", b.x, b.y
16
      );
      return 0;
18
```


Predávanie štruktúry odkazom

• Funkcia dostane ukazovateľ na pôvodnú štruktúru.

```
1 #include <stdio.h>
2 struct Bod {
      float x, y;
4 };
5 void posunBod(struct Bod b, float dx, float dy) {
      b->x += dx; // Zmenime hodnotu x v kopii
6
      b->y += dy; // Zmenime hodnotu y v kopii
      printf("Bod po posunuti (vo fci): (%.2f, %.2f)\n", b.x, b.y)
8
9
  int main() {
      struct Bod b = {2.0, 3.0}; // Vytvorenie bodu
      printf("Povodny bod: (%.2f, %.2f)\n", b.x, b.y);
      // Posunieme bod
      posunBod(b, 1.0, -1.0); // Posuneme bod o (1, -1)
14
      // Vypiseme bod po pokuse o posun
      printf("Bod po pokuse o posunutie: (%.2f, %.2f)\n", b.x, b.y
16
      );
      return 0;
18
```

Úlohy na precvičenie:

Úloha: Definujte štruktúru Bod (x, y). Vytvorte pole bodov, o aspoň 5 prvkov.

 Implementujte funkciu, ktorá vypočíta ich geometrický stred.

```
void geometrickyStred(int n, bod array[], bod\starS)
```

 Implementujte funkciu, ktorá vypíše Bod, ktorý je najď alej od počiatočného bodu X (0,0)

```
void najdalejBod(int n, bod array[])
```

 Implementujte funkciu, ktorá nájde najbižší bod k vypočítanenému geometrickému stredu.

```
bod* najblizsiBod(int n, bod array[], bod S)
```

 Implementujte funkciu, ktorá vypočíta priemernú vzdialenosť bodov. Teda, pre každú dvojicu bodov v poli spočíta ich vzdialenosť a vypočíta priemer.

```
float priemernaVzdialenost(int n, bod array[])
```

Rada: Najskôr si implementujte funkciu, ktorá pre dva body spočíta ich vzdialenosť.